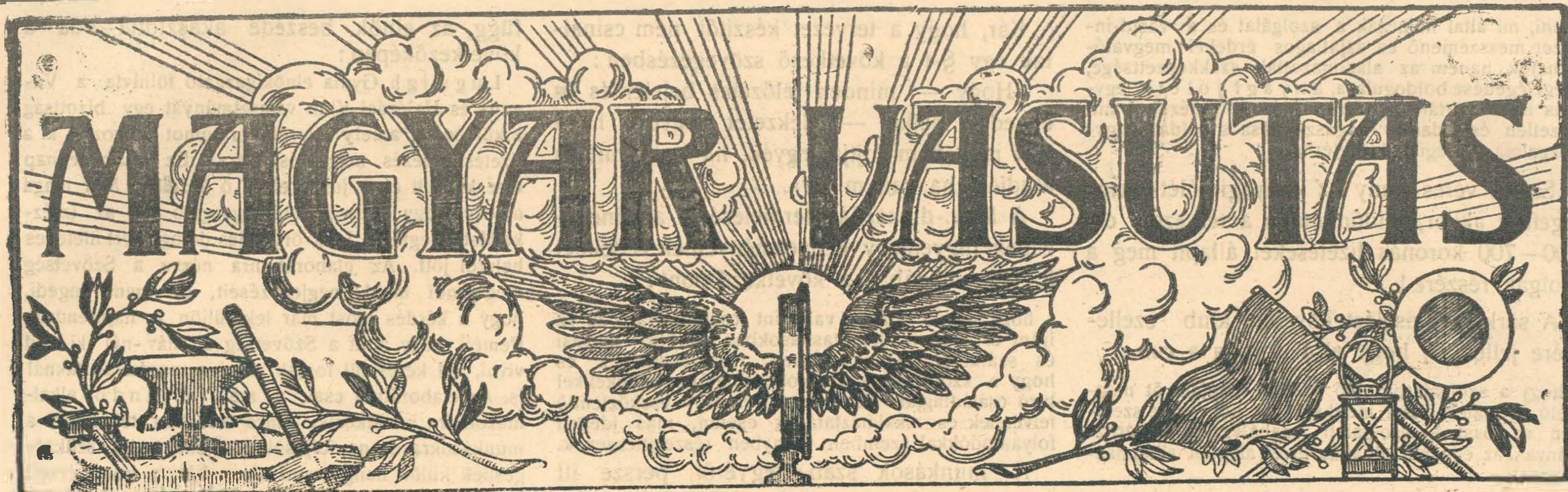

A VASUTI ALKALMAZOTTAK ÉRDEKEIT KÉFVISELŐ KÖZLÖNY.
A VASUTIMUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Szerkesztőség és Működőhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-u. 5a sz. (I. em. 11. a.)
ahová minden levél és küldemény címzendő.

Megjelenik
minden héten
pénteken.

Előfizetési árak:
Egy hóra ... .. 40 (80 fillér) Félévre ... .. 2.40 (4.80 Kor.)
Negyedévre ... .. 1.20 (2.40 „ Egyes szám ... .. 20 fillér.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségének központi helyisége Rottenbiller-utca 5a sz. alatt van. (I. emelet, 11. ajtó).

Ugyanezen házban van a „Magyar Vasutas” szerkesztősége is. Mindennemű levelezés és küldemény ezentul ide címzendő.

A szolgálati pragmatika.

A vasuti és hajózási klub egy máv.-szolgálati pragmatika-tervezetet állított össze Ludvigznak, a klub elnökének kezdeményezésére. A klub multja s a tervezet készítőinek állása és személye Békésy Ferenc klubtitkár, Czövek Gyula ellenőr, Szerbák Elek felügyelő, Darvai Károly igazgató-helyettes, Hauser János főfelügyelő, Offner József üzletvezető-helyettes, Rohay Béla s. titkár, mindenre garancia, csak éppen arra nem, hogy a tervezetet láttatlanban jónak és modernnek ítéljük a kisebb fizetésű alkalmazottak s főként a munkások szempontjából. Ahol annyi zsirondista működik, onnét nem sok jó szokott a munkásokra kikerülni.

A máv. munkáskérdést a tervezet — amelynek eddig csak részletei kerültek nyilvánosságra s így alapos kritikát még nem gyakorolhatunk felette — egy határozottan «zseniális» fogással oldotta meg: nehogy tulságos sokat nyujtson a munkásoknak vagy pláne nehogy egyenesen egy sorba keljen őket a hivatalnok urakkal helyezni — a tervezet egyszerűen tudomást sem vesz a máv. munkásokról s kizárólag a kinevezettek számára készül. Igaz ugyan, hogy a tervezet állandóan a máv. alkalmazottakról beszél, akik közé a munkásokat is be szokás foglalni, de a 22. §-ból, mely az alkalmazottak jogait állapítja meg, kiviláglik, hogy kizárólag a kinevezett alkalmazottakat érdekesítették a pragmatika-tervezetre. Munkások számukra nincsenek a mávnál.

Miután ismételt hangszólyozzuk, hogy a tervezetet teljes egészében nem ismerhetjük s így egész kritikánk csak provizórikus jellegű, egy pár megjegyzéssel akarunk felelni arra a kérdésre, hogy mit nyerhetnek hát legalább a kinevezettek a tervezettel? Tel-

jesíti-e hát ez a tervezet a pragmatikához fűzött sok reménységet?

Rövid a felelet: a felit sem. Sőt a tervezet sok tekintetben szentesíti a jelen állapotokat.

A tervezetnek az a passzusa, amely a mávnak, mint munkáltatónak jogait és kötelességeit tárgyalja, nyugodtan elhagyhatná címéből a «kötelességei» szót, mert jogokat igen, kötelességeket azonban alig állapít meg, úgy annyira, hogy az ember azt hinné, hogy a tervezetet nem is alkalmazottak csinálták az alkalmazottak érdekében, hanem részvényesek a zsebük érdekében, minthogy azonban a mávnak részvényesei nincsenek, kénytelenek vagyunk azt hinni, hogy a tervezet készítői elfelejtkeztek alkalmazottmivoltukról, különben nem állapítanának meg ilyeneket:

A magyar királyi államvasutak szolgálati kötelekéhez tartozó minden alkalmazott köteles a munkaadó részére biztosított jogokat tisztteletben tartani, az azokkal szemben őt terhelő minden kötelességet hiven, szabatosan és lelkiismeretesen teljesíteni s egyáltalán úgy a szolgálatban, valamint a magánéletben is, mindazt megtenni, mi által a munkaadó, a hivatali vezetőség és a többi alkalmazottak anyagi, szellemi és erkölcsi érdekei leginkább megóvhatók és előmozdíthatók, végül pedig szigoruan tartózkodni minden oly ténykedés vagy mulasztás elkövetésétől, melyek az előbb említett érdekeknek és a vasuti szolgálatnak — bármely szempontból — hátrányára lehetnek.

... «a magánéletben is» ... ez a kitétel, ha betartják, egyszerűen rabszolgává süllyeszti azt az alkalmazottat, akinek még szabad perceiben is a «hivatali vezetőség» «erkölcsi» érdekeit kell szolgálnia.

A következő §-ok szintelenek és a szolgálati kötelességek pontos betartásáról, az eskü letételéről, a közönséggel való tisztességes bánásmódról stb. szólnak. Van azonban utánuk egy igen komikus rendelkezés:

Hogy a vasut-intézet többi alkalmazottjaival, valamint az idegen vasutak közegeivel szemben is, minden hivatalos érintkezés alkalmával szolgálatkészek, figyelmesek és összetartók legyenek s egymás iránt kartársias tiszttelettel, szeretettel és különösen jóindulattal viseltesenek;

Tisztteletet, szereletet ráparancsolni valakire ostobaság és fölösleges. Tessék inkább a felebbvalókat tisztességes bánásmódról kioktatni az alantasokkal és a spiclirendszert megszüntetni, akkor lesz tiszttelet és szeretet, de hogy a tisztelt fő és nem föllelnör urak kötelezőnek vennék eb-

ben a formában magukra nézve a kartársias tisztteletet pl. a szolgálk iránt, azt kötve hisszük.

Külön hivatali becsületet állapít meg és rengeteg visszaéléskre adhat alkalmat a következő §:

hogy a magánéletben tisztességes, kifogástalan és hivatali állásukkal összeegyeztethető magaviseletet tanusítsanak;

A közönséges becsület tehát nem eleendő, hanem «hivatali állással összeegyeztethető» saját külön becsület kell — nehogy a katonaság majmolásáról elfelejtkezzünk.

Egy régi jogfosztást, régi sérelmet szentesít a következő §:

hogy az intézet szolgálati ügyeire vonatkozó minden tervezetet, munkálatot, tárgyalást vagy bármely más irányú tevékenységet titokban tartsák s hogy bármely szolgálati ügynek szóval vagy a sajtó útján való nyilvánosságra hozatalától szigoruan tartózkodjanak; és végül

hogy minden körülmények között kötelezettségüknek tartsák úgy a saját és a többi alkalmazottak egyéni, valamint az intézet jó hírnevének s szellemi, erkölcsi és anyagi érdekeinek hathatós megóvását s előmozdítását.

Hogy a sajtóval való szabad érintkezés korlátozása mennyire jogfosztás, mennyire akadály a alkalmazottak érdekei előbbrevitelének, mennyi zaklatáshoz ad ürügyet, azt a kinevezettek saját bőrükön is megtanulhatták volna már. 80,000-nyi alkalmazottja van a Máv.-nak: ennyi embernek érdeke akkor is közérdek volna, ha nem olyan fontos közszolgálati ágról volna szó, mint a vasut. Közérdek tárgyalása pedig — bármely kellemetlen legyen is a Máv. basáinak — nyilvánosság elé való s legtöbbször egyetlen védelme az alárendeltnek a sajtó.

A tervezet készítői azonban magukra nézve — úgy látszik — nem tartják kötelezőnek ezt a § t, hiszen ezt a tervezetet is a vasutas előfizetők utazó politikai lapokban hozták nyilvánosságra, míg a klub lapja egy börtöt sem ír róla.

A sajtóval való érintkezés jogának eldobása után üres frázisként hangzik az alábbi §:

A magyar királyi államvasutak, mint munkaadó, köteles a szolgálati kötelekéhez tartozó alkalmazottak részére biztosított jogok kielégítése, biztosítása, épségben tartása, akadálytalan gyakorlása és megóvása felett gondosan öröködni s mindazt meg-

tenni, mi által nemcsak a szolgálat és a vasút-intézet messzemenő és sajátlagos érdekei megvalósíthatók, hanem az alkalmazottak szakképzettsége, megelégedése boldogulása, a n y a g i j ó l é t e, egymás iránti kartársias szeretete és az intézet iránti önzetlen és odaadó ragaszkodása s példás ügybuzgalma is leginkább elérhető.

Szinte véres guny az «anyagi jólét» emlegetése akkor, midőn maga a tervezet évi 600—700 koronás fizetéseket állapít meg a szolgálak részére!

A sarkantyuviselest követelő klub szellemére jellemző, hogy első gondja a *cim* :

hogy a szolgálatba való felvétel alapján őt megillető hivatalos címet megkapja és hogy vele szemben az összes szolgálati szabályzatok határozmányai, az egyenlő elbánás elvei alapján alkalmaztassanak.

A következő §-ok nagyképűen megállapítják, hogy a kinevezetteknek joguk van a fizetésükhöz, évi szabadságukhoz, a szolgálati uton való — kérvényezéshez s ha méltatlanság érte, az elégtétel — kereséséhez. A próbaidős alkalmazott megfelelő idő után kinevezést igényelhet. A munkások kinevezéséről, évi pihenőjéről, bajainak orvoslásáról persze szó sincs.

Jogvédelemnek látszik, pedig alapján jogfosztás ez a pont:

hogy a szolgálat érdekeinek veszélyeztetése nélkül történi tanácskozási és gyülekezési jog gyakorlása részére lehetővé tétessék; hogy politikai és választói jogának személyes gyakorlásában és pártállásban senki által ne befolyásoltassék, és hogy a magánélet viszonyaira vonatkozó polgári jogok gyakorlása és ténykedései miatt — hacsak ezek által az intézet és az általa elfoglalt hivatali állás érdekeit és tekintélyét meg nem sértené — felelősségre ne vonassék.

A «szolgálat érdekeinek veszélyeztetése» volt eddig is a rugalmas és mindenre alkalmazható ürügy az egyesülési és gyülekezési jog elkobzására a Máv.-nál. Ezt az ürügyet állandósítani: *bűn* a vasutasok érdekei ellen.

A sajtóban a Máv.-basák galádságait ismertetni tilos — verseket írni azonban szabad. Sőt külön engedelem nélkül szabad:

hogy — minden előzetes bejelentés és engedély nélkül — társadalmi, tudományos, szakkérdéseket tárgyaló és szépirodalmi tevékenységet akár élőszóval, akár pedig írásban és nyomtatásban kifejtessen;

Kár, hogy a tervezet készítői nem csináltak egy §-t a következő szövegezésben:

«Hogy — minden előzetes bejelentés és engedély nélkül — lélekzetet vegyen, ha a füst meg nem fojtja, egyék, ha van mit és aludjék, ha van mikor».

A Máv.-dinasztiák termelését s a kinevezettek ingyenjegy kedvezményeinek védelmét foglalja magában a következő pont:

hogy úgy ő maga, valamint családtagjai, az ez iránt érvényben álló utasításokban körülírt utazási és szállítási kedvezményben részesíttessenek és hogy a szolgálati szabályokban előírt kötelekkel bíró családtagjai, az intézet részéről eszközözendő felvételek és alkalmaztatások esetén, más idegen folyamodókkal szemben előnyben részesíttessenek.

A munkások szabadjegyéről persze itt nincs szó. Munkásokról egyáltalán nincsen szó.

Ez a tény egymagában is felvilágosíthatja a rosszabb fizetésű kinevezettet is arról a «kartársias szeretet»-ről, amelyet a tervezet annyiszor hangoztat, de mindannyiszor elefelejt érvényesíteni.

Kíváncsiak vagyunk ezek után, hogy csakugyan képesek voltak-e a zsirondisták a kinevezettekben elfojtani az érzéket saját érdekeik iránt, hogy még ez ellen a tervezet ellen sem tiltakoznak?

SZEMLE.

Az idegen tollak.

A szent koronás nagygyűlésen az elnöki megnyitó beszéden kívül egy szó sem esett a munkásokról. A két napból öt percet azonban juttatott az ország 40,000 vasuti munkásának az a szövetség, amely vasuti munkásokra halászik. Pedig már annyit a józan ész is megkívánhatna ezektől az uraktól, hogy legalább csalétket akasszanak a horogra. De még azt sem teszik, még csak egy élő gilisztát se kínálnak a horogra kerülendő halaknak. Annyi sütni valójuk ugyan nekik is van, hogy nem a pusztá horgot bocsátják a zavarosba. Egy mü-gilisztát mutogatnak bádogból, amelyik hal nemcsak bolond, de vak is — rámegy a horogra. De akár a vakság, akár a bolondság egymagában még nem elegendő kvalifikáció egy munkás részéről a szent koronás-szövetség tagságára. Azt a bádog-gilisztát, amely a horgon

függ, az elnök beszéde akasztotta oda a következőképen:

Lugwigh Gyula elnökgazgató fölhívta a Vasuti- és Hajózási Klub választmányát egy bizottság kiküldésére, amely egy elaborátumot dolgozott ki a fizetésrendezés megvalósítására. Ez csak tegnap este készült el, s jutott el az ő kezébe. Már maga a tény, hogy Ludwigh elnökgazgató ezt az intézkedést megtette, igen örvendes dolog, mert illetékes helyről jött. Az elaborátumra nézve a Szövetség megteendi majd megjegyzéseit, de nem engedi, hogy a kérdés most már lekerüljön a napirendről. Reméli, hogy amit a Szövetség a máv.-nál ki tud vivni, azt keresztül fogják vinni a magánvasutaknál is. Az elaborátum csak a máv. állandó alkalmazottaira vonatkozik, nincs azonban tekintettel a munkásokra és napidijasokra. Nem tartja szükségesnek külön hangoztatni a munkások iránt érzett szeretetét. Tisztelgett is az érdekükben Ludwigh elnökgazgatónál és arra kérte hogy az állandó alkalmazottak mellett ne feledkezzék meg a munkásokról sem. Felsorolja azokat az előnyöket amelyeket máris sikerült a munkások érdekében ki eszközölni. Ezek a következők: 1. A raktári munkások napibére a helyi viszonyok szerint fog megállapítani. 2. Ez a napibér három évenként emelkedik, amíg egy bizonyos maximumot el nem ér. 3. A munkások pragmatikus jogai szintén szabályoztatni fognak 4. Gondoskodás történik a munkások betegsegélyzéséről és nyugdíjintézetéről. 5. Harminc évi szolgálat után teljes nyugdíjigényük elismerését. 6. A kötelező állami balesetbiztosítást megvalósítják. 7. Kedvező bánásmódot biztosítanak. 8. Akinek szolgálata megfelelt, azt a katonáskodás után visszaveszik. 9. Az alkalmaztatásnál vasuti munkások gyermekei előnyben részesülnek. 10. Tüzelési járandóságukat 50 százalékkal emelik. 11. A szabadságot büntetésként nem lehet elvenni. 12. A családtagok vasuti kedvezményben fognak részesülni.

Tessék végigolvasni pontról-pontra a szent koronás vivmányokat! Egyetlen egy «vivmány» van közöttük, amelyet ne a mi szövetségünk kért volna előbb és ne mi kaptunk volna ígéretet teljesítésére. Sőt tovább meggyünk: szövetségünknek mindenél jóval többet sikerült gyakorlatilag keresztülvinni vagy legalább elméletben megígértetni.

Ami ebben a vivmánysorozatban értékes — az a mi vivmányunk. Az ő saját «vivmányuk» az egyetlen toll, amely nem idegen, a — tüzelőanyag-illetménynek 50 százalékkal való felemelése. Ez a «vivmány» azonban meglehetősen értéktelen ránk nézve. Egyelőre az is elég volna nekünk, ha a mai tüzelőanyag illetményt teljesen megkapnók.

A „Magyar Vasutas” tárcája.

JÉZUS.

Irta FARKAS ANTAL.

Ünnepet ült — épp' karácsony vala —
A zajgó város nagyja, apraja.

Bugó harangok érc-zengése mellett
A Megváltóról zsoltárt énekeltek.

Bugott a templom orgonája szépen,
Képmutatás ült valamennyi székben.
Ima, zsoltosma, bűnbánat, alázat
Ott volt, csupán az Uristen hiányzott.

*

Távolí puszták homok sivatagján,
A hómezőkön szomorun haladván
A földre szállott Jézus, valami
Apró világot lát csillámlani.
Egy törpe viskó réveteg sugára
Tévedett bele a nagy éjszakába.
Jézus elindul a kis fény után
A hómezőknek uttalan útján.

A várost járta hajnaltól napestig,
Sok helyen zörget, de be nem éresztik.
Jó szót nem kap, menjen akárhova,
Majd eltapossa a püspök lova,
A plébános kutyája elugatja,
Bankár kilöki, báró kikacagja.
Koldusnak nézik és elkergetik,
Szegény Megváltó elkeseredik.
Fáradtan, éhségtől, szomjítól gyötörve

Már banni kezdte, hogy lejött a földre.
Ott hagyta az ünneplő, büszke várost...
A szürke, ködös sivatagba jár most.

Bekopogtat a tanya ablakán...
«Gyere be vándor, nagy beteg anyám,
Nem tud kimenni, téged bevezetni —
Apám oda van rózsát szedgetni.»
A gyermek mondta ezt.

Jézus bement

S a szive úgy elszorult odabent.
Beteg nő feküdt, didergett az ágyon
És sóhajtozta: «Éhezem, beh fádom!»
A háznál nem volt egy kenyér-falat
S az ember, Isten tudja, hol maradt.

Jézus leült, majd mikor megpihent,
Az országra szétnezní kiment.
Ember közelit a város felől,
Töretien uton bukácsol, leül.
Batyur cipelt, de oly nehéz teherrel,
Hogy ott az uton köszönt rá a reggel.
Jézus odament.

— «Uram, bárki is légy,
Segítsd kunyhóim ezt, ahol az inség
Miait elpatkol két emberi fereg —
A ma született Úr Jézusra kérlek!»

Jézus segített, a kunyhóba mentek.
Ketten cipelték odáig a terhet,
Tízet raktak.

— «Tudod, miért volt nehéz
Ez a batyu? — Mert lopott az egész.»
A tűz fellángolt s — Urain, mily eset! —
Jézus a tűz mellé telepedett.

— «A kenyeret is loptam valahonnan,
Itt nem volt, oda mentem hát, ahol van,
A másvilágon majd leszenvedem.»

Jézus így szólott: «Más szenved, te nem.»
Aztán kezébe vett egy darabot
És — Uram Isten! — beleharapott.

Beszélgetés az élettél.

Irta: Gorki Maxim.

Két ember, akiket az élet, a könyörtelen,
vad élet nagyon becsapott, egyszer szem-
től-szembe álltak vele.

— Mit kívántok tőlem — kérdezte az élet.

Egyikük harsány hangon így szólott:
— Ellentmondásaid kegyetlensége fellázít engem; lelkem hiába próbálja megoldani a lét rejtélyét és szellememet sötét kétségek fődik. De értelmem azt mondja mindig, hogy az ember a legtökéletesebb lény az összes teremtmények között.

Mit keresel nálam — szakította félbe az élet, szfinxszerű arccal.

— Reményt kérek! És hogy ezt a gyakorlati életben megvalósíthassam, ki kell békítenem a két ellentétes elvet, amely szívet megosztja. Meg kell egyeztetnem azt, hogy «én kívánok» azzal, hogy «neked kell».

Egy helyen voltak a szent koronások eredetiek — ott is bakot lőttek. Jobb lett volna szépen bevárni itt is, mint a többi vívmányuknál, hogy mi kérjük a tüzelő-anyag felemelést. És ha kérjük megkapjuk-e? Ha már kértük és megkaptuk, csak akkor kellett volna beállítani a többi «saját» vívmányuk, az idegen tollak közé.

Akkor talán nem lehetett volna a gilisztáról első pillanatra látni, hogy — bádogból készült.

Az ingyen helyiség.

A szent-koronásoknak 14,000 koronás jövedelmük éppen, hogy a tisztviselők fizetésére elég. Mig nálunk ingyen tudják végezni a Szövetség előjárói a terhes munkát, náluk 600—800 forint jár érte. Ilyen körülmények között persze helyiségre nem igen jut pénz. Helyiség pedig kell és sok kell szerte az országban. Szereznek tehát az — üzletvezetőségektől.

Egyik-másik üzletvezetőség segített is helyiség adással pénzt spórolni a zsirondista urak mellékjövödelméhez, de nem mindegyik. Hanem jaj annak, amelyik a hivatalos célokra szolgáló helyiségeket nem engedte át! Azt ugyancsak kioktatták a tisztességről a nagygyűlésen!

Egészen úgy cselekedtek az urak, mintha az üzletvezetőségeknek hivatali kötelességük volna megspórolni számukra az osztalékot. Arról elfelejtették tájékoztatni «intelligens» hallgatóságukat, amely magától nem jött rá a dologra, hogy ezekben a helyiségekben a helyiség gazdája az ur. Ha a szövetség bért, akkor ő. Ha az üzletvezetőség adja, akkor az. Potyahelyiségben ugyancsak védelemre szorulhat a szövetség autonómiája.

De mit nekik az autonómia! Mit számít a függetlenség! A fő az, hogy a szövetség legyen jó fejős tehén, de nem a háziurak, hanem a — részvényesek: a fizetett mártírok számára.

És még azt kívánják, hogy ezek után munkások is legyenek tagjai egy szövetségnek, amely tagjainak szövetségi otthon helyett hivatali szobát és jól fizetett szövetségi hivatalnokokat ad — tagsági díjuk ellenértékeképpen.

BELFÖLD.

A szent-korona szövetségnek mintegy 300 kiküldöttje nagygyűlést tartott Pozsonyban. A nagygyűlést Batthyány gróf nyitotta meg azzal a kijelentéssel, hogy a kereskedelmi miniszter «kedves meglepetés»-t készített nekik, amennyiben a főfelügyelőség két kiküldöttjével — ellenőriztetni tanácskozásait. Kölcsönös dicséretes és üdvözlések után a pénztáros bejelentette, hogy a szövetség 14,000 koronánál többet vett be és adott ki. Ezután a kereskedelmi miniszternek hódoltak egy táviratban, amely arra kérte Kossuthot, hogy «kegyelmesen elfogadni méltóztassék» a disztagságot, amelyet táviratilag ajánlottak fel neki, Majd a Független Magyarország emberei kísérleteztek lapjuk hivatalos lapjára vételével, ami a kiadó ur zsebeibe meglehetősen hasznocskát szállítana. A gyűlés többségének volt annyi józan esze, hogy nem ült fel az indítványnak, jöllehet Lengyel Zoltán, a lap töszerkesztője és részvényese melegen pártolta Ehelyett *saját kiadásukban* hetilapot indítanak. Nagyzási mániára példa, hogy egy hetilaphoz azonnal külön nyomdát is akartak állítani. A sok beszéddel, kevés tartalommal töltött napot persze muri fejezte be.

A második napon a költségvetés körül támadt kisjelentőségű, de hosszadalmas vita, amely után napidíját ígérték gyűlések alkalmával a szövetség kinevezett kiküldöttjeinek, akik pedig egy krajcár fizetésüket sem vesztik, ha elmennek a hivatalból. A költségvetésnél volt a nagy koncosztás is. A főszámvevő, a titkár s az ügyvezető-alelnök 1600—1600 koronányi mellékjövödelemhez jutott, a többi tisztviselő 1200—1200 koronát kap. Külön honorálták még Vereb Mihályt is, szükség van rá, mint a piritott szalonára az egérfogóban.

Ezzel azután véget is ért a nagygyűlés, amelyet üdvözlő szónoklatok fejeztek be.

Mozdonyvezetők disztagjai. A mozdonyvezetők országos szövetsége disztagokká választotta: a kereskedelmi miniszteriumból: Kossuth Ferencz kereskedelmi minisztert, Sztérenyi József államtitkárt és dr. Stetina József min. tanácsost, a vasuti szakosztály főnökét; a máv. igazgatósága részéről: Ludvig Gyula elnököt, Marx János elnökhelyettest, a kassa-oderbergi vasutól: Ráth Péter vezérigazgatót. A mozdonyvezetők küldöttsége Pethő Tivadar szöv. elnök vezetése mellett szerdán délelőtt a képviselőházban nyújtották át Kossuth Ferencznek a disztagságról szóló oklevelet, ki a küldöttségnek a következő beszéddel válaszolt:

hogy legyőztél. Légy mesterem és legyek én a szolgád. Te tudod, mily megadással adom meg magam legyőzőmnek! De először győzz le! Képesnek érzed magad, kardodat összemérni velem, hogy győzelmi díjul bilincseidből kiszabadulj? Biztos vagy benne, hogy győzni fogsz fölöttem? Bizoi saját erődben? És az ember, arcában a bátortalanság kifejezésével így szólt:

— Te engem csatába kényszerítettél ön-magammal. Szavaid csak megerősítették az én ítéletemet és most, mint valami hegyes kardot még mélyebben nyomod bele életem lelkembe, mely örök időkre megsebzti azt.

— Beszélj vele szemtelenebbül — szólt társa, — ne kezdj el nyöszörögni.

De az ember folytatta: — Adjon zsarnokságod kissé nagyobb tért! Hagyd egy rövid percre élveznem a reményt!

Az élet olyan mosolyra vonta ajkát, mint a jég hideg fénye.

— Mondd meg nekem, — szólt — kegyként kéred ezt tőlem?

— Kegyként kérem ezt tőled, — felelt az ember, mint a visszhang.

— Akkor úgy beszéltél, mint a koldus. De tudd meg, szegény fickó, az élet nem rendelkezik semmiféle jeleivel a szeretetnek. Es azután, nem emlékszel, te szabad ember

Tisztelt uraim! Igen megtisztelve érzem magamat az által, hogy önök engem Szövetségük disztagjává választottak s az erről szóló diszoklevelet nekem személyesen nyújtják át. Anni kérésüket illeti, arra nézve kijelentem, hogy teljes mértékben értékelem az önök hivatásának fontosságát. Az az óriási nagy eszköz, amely az ország anyagi föllendülésének leghathatósabb fegyvere, az önök kezében van és jó részben az önök buzgó szolgálatától függ az, hogy ez az eszköz az ország javára minél nagyobb mértékben kiaknáztassék. Elfoglaltságom miatt még nem olvashattam át az önök memorandumát, de legyenek róla meggyőződve, hogy a legnagyobb jóindulattal és szeretettel viseltetem az egész mozdonyvezetők kar iránt. Arra kérem azonban önöket, akik szeretetreméltó tagjai ennek a testületnek, hogy tartózkodjanak minden olyan cselekedettől, amely bárminő zavart idézhetne elő ama nagy kötelességek teljesítése terén, amelyek önökre vannak bízva. Hangsúlyozom, hogy a mozdonyvezetés nemcsak kenyérkereset, hanem egy fontos kötelesség teljesítése is, minél inkább teljesítik önök ezt a kötelességet, annál nagyobb mértékben biztosítják a maguk számára azt a jóakaratot, amelyivel egyébként is önök iránt, mint a haza jó polgárai iránt szívémből viseltetem.

Szóval a miniszter azzal fizette meg a disztagság előlegezését, hogy el sem olvasta a memorandumot.

KÜLFÖLD.

A vasutak államosítása Ausztriában úgy látszik, gyorsabb tempóban fog haladni, mint eddig. Legalább erre vall az osztrák miniszterelnöknek a képviselőházban történt bemutatkozása alkalmával tett az a kijelentése, hogy az erre vonatkozó hathatósabb akciót a magyarországi események lehető alakulása teheti szükségessé. A Nordbahn államosítására vonatkozó törvényjavaslat elintézése tehát felette sürgős.

Az új porosz közmunkaminiszter. A Buddeporosz közmunkaminiszter elhalálozásával megüresedett közmunkaminiszterium élére Breitenbach Pált, a kölni vasutagazgatóság elnökét nevezték ki. Az új miniszter 1878 óta áll vasuti szolgálatban s így azt közel három évtized óta gyakorlatilag is ismeri. Működését, mint miniszter, május hó 14-ikén kezdte meg.

Tenyésszünk házinyulakat!

Ugyan édes-kedves munkástestvéreim, mi a menydörgős mennykőnek szervezkedtek, dikcióztok, gyüleseztek, memorandumoztok, hiszen minderre semmi szükség nincsen. Nem jól van a fejetek alja? Sohse fáradjon a kezetek, hogy megigazítsátok, hiszen

— Te arra vágyakozol, amit neked kellene tenned én értem — felelt az élet hasonló nyers hangon.

— Nem! Nem vágyakozhatom arra, hogy a te legyőztöd legyek! — kiáltott az ember. — Én, aki azt szeretném, hogy tégedet irányithassalak, arra vagyok ítélve, hogy a te törvényeid alatt éljek. Miért?

— Ne beszélj ily szemtelenül! — lépett közbe társa, aki egy kissé közelebb állt az élethez. — Ne beszélj ily szemtelenül!

De rá sem figyelve az ember így folytatta:

— Igényt tartok arra, hogy jogom legyen összhangban élni eszméimmel. Nem akarom, hogy kényszerítve legyek arra, hogy akár testvére, akár rabszolgája legyek szomszédomnak. Azt akarom, hogy az én saját édes énemnek legyek testvére, vagy rabszolgája, hogy egyedül saját hajlamaimnak kelljen engedelmeskednem. Nein lehetek boldog addig, amíg a társadalom úgy rendelkezik velem, mint valami élettelen kővel, amely csak arra jó, hogy felépítsék vele a közös fogházat. Ember vagyok, értelmes lény vagyok, szabad akarok lenni!

— Ne beszélj tovább — szólt hideg mosollyal az élet. — Nagy dolgot mondtál. Szabadságot követelsz? Mért nem küzdesz érte? Próbálj velem csatát vívni. Tedd fel,

vagy és te saját kezeddél vehetnéd el tőlem adományaimat. De te, — te engedelmes szolgája vagy az én akaratomnak. Csak az szabad, aki valamiről le tud mondani, azért, hogy valami határozott cél felé törjön. Megértettél? ... És most menj!

Az ember megértette és azután, mint egy engedelmes kutya, az élet lába elé kuszor és megugatta a csontokat, amiket asztaláról elhullatott.

De az élet kegyetlen arca elfordult a földön csuszától és azt az embert kereste aki eddig még egy kérdést sem intézett hozzá. Ennek arca szomorú, de tekintete szelid volt.

— Hát te mit kérsz? — kérde az élet, — Semmit. De követelek valamit, ami méltányos.

— Mi lehet az?

— Igazságot! Hol lehet igazságra találni? Adj nekem igazságot, azután majd megszerzem magamnak azt, ami kell! Jelenleg csak az igazság után kutatok. Kutattam az igazság után hosszasan és türelmesen, éjjel is álmatlan szemmel. Kutattam, de az óra, amelyben megtalálom, soká üt. Hol az igazság?

— Nesze igazság! — felelte az élet ugyanazon szfinksz-szerű arccal,

van, aki felettetek is lakozik Nem az Ur-
isten mert hiszen ennél közelebb álló fi-
lebbvalóitok is vannak: az üzletvezetőségek, az
igazgatóságok. Az az atyai gondoskodás,
mely az ő éjszakájukat és nappalukat szá-
motokra elrabolja, megigazítja a ti fejetek
alját; a jólét vánkosait rakja alátok, csak
azt az egyet tegyétek meg, hogy ne sápi-
tozzatok, ne türelmetlenkedjétek, ne lármáz-
zatok, ne szervezkedjétek, hanem várjátok
be szépen, nyugodtan, türelmesen, míg a
várakozás ablakába kitett üres csizma tokat
telerakja a hivatalos felsőbbbség Mikulása
mogyoróval, kalácscsal és mindenféle aján-
dékokkal, amik a jó fiuknak örömet sze-
reznek. Csak az a fő, hogy jó fiuk le-
gyetek.

Lássátok már egy Mikulás jelentkezett. A
jó istenke küldte bizonyára az ő irgalmas-
ságos egének fényes pitvarából. A testet öl-
tött szellem a Máv. hivatalos életében csu-
pán üzletvezetői állást tölt be és a vasuti
semanizmus szerint úgy hívják, hogy **Kusse-
vits** bácsi. Az ő mikuláskodási körének szé-
helye Szombathelyen vagyon. Ez a nagy-
szívű ember — dacára annak, hogy az
üzletvezetők nagysága nem a szivekben me-
rül ki — elismerte hivatalos írásában, hogy
a ti helyzetetek nyomoruságos, hogy a ti
állapototokon segíteni kell — ámbár az
ilyesmit az üzletvezetőségek Kussevits bá-
csijai nem igen szokták elismerni — és
rögtön meg is találta a segítség módját.
Csak az a fő, hogy éljétek vele és akkor
mindnyájan boldogok lesztek. Lesz jó mód,
jövedelem, tisztességes munkabér, ember-
séges nyugdíj, humánus bánásmód, szóval
minden, amit akartak, hogy legyen.

És mit tanácsol nektek Kussevits bácsi?
Azt, hogy a ti boldogságotoknak egyedüli
megteremtőjét a házi nyul-tenyésztésben
keressétek.

No, mi az ördögöt kacagtok? Talán ké-
telkedtek a szavaink igazságában? Ezért
azzal büntetünk meg benneteket, hogy szó-
ról-szóra idézzük Kussevits Mikulás üzlet-
vezető ur házi nyulas rendeletét. Nesztek!

Az országszerte uralkodó drágaság által a csa-
ládfőre létfenntartás szempontjából oly súlyosan ne-
hezédő gondok nem egy emberbarát rokonérzését
keltették már életre.

Ez indította Vajda Viktor E. pozsonyi lakost is
arra, hogy a szerény viszonyok között élő, különö-
sen vasuti alkalmazottak figyelmét oly gazdaság
felé irányítsa, melynek révén sokaknak olcsó hus-
sál való ellátása válik lehetségessé.

Vajda a házi nyul-tenyésztés felkarolását kívánja
az érdeklődőknek figyelmébe ajánlani.

Midőn ezen minden tekintetben praktikus ideára
az összes alkalmazottak figyelmét felhívom, közlöm
együttal, hogy fent megnevezett emberbarát kétszín-
nyilatkozott az általa, «A házi nyul-tenyésztés-
re vonatkozó általános tudni-
valók» cím alatt kibocsájtott ismertető füzetet
bárminek, ki eziránt hozzája (Pozsony, Vásár-tér 4.
szám) fordul, ingyen rendelkezésére bocsájtani.

A magam részéről csak azt kívánom megjegyezni,
hogy az idea valóra válása szolgálatilag akadályba
ütközni nem fog, csak azt kell kikötnöm, ami kü-
lönben a könyv szerzőjének tájékoztatása szerint a
célrányos tenyésztésnek is kelléke, hogy az állatok
feltétlenül megfelelő zárt helyen tartassanak, nehogy
az állomási területen bármily természetű kárt, vagy
káros körülményt idézhessenek elő.

Szombathely, 1906. június 9-én.

Kussevits s. k.,
üzletvezető.

Minden bakafántoskodás nélkül szigoruan
szórol-szóra közöltük ezt a rendeletet és
visszautasítjuk azt a netaláni légből kapott
és bennünket gyalázni akaró koholmányt,
hogy eme rendeletnek a magyartalansága
és nevetségessége a mi rovásunkra irandó,
mert — hangsúlyozzuk — nem mi csinál-
tuk ezt az üzletvezetői ukázt az üzletvezető
ur bosszantására, hanem mi csak a «F. M.»
vásárnapi számában olvastuk. A létfenntartás
szempontjából ránk nehezédő gondok oly

súlyosak, hogy nem jut eszünkbe ilyesmit
cselekedni.

A hivatalos felsőbbbség atyai szívének leg-
jobb tanácsa szerint az az első kötelessé-
günk, hogy házi nyulakat tenyészszünk, mert
így megmentjük magunkat a nyomoruság-
tól és a Máv.-ot a zaklatásoktól. Ha a
házi nyul-termés beüt, akkor még palotát is
építhetünk a birtokunkra: Hogy milyen terv-
rajz szerint? azt majd megmondja Kussevits
üzletvezető ur erre vonatkozó rendelete

A vasutasok jelvénye se szárnyas kerék
lesz ezután, hanem egy szárnyas házi nyul.
Mert valószínű, hogy a vasutasoknak ezután
többet kell foglalkozniuk a házi nyul-tenyész-
tással, mint a vasúttal. Esetleg azt is meg-
próbálhatjuk, hogy erre a célra betanított
házi nyulakkal teszünk kísérleteket a for-
galom lebonyolítására, a pályafentartás, fűtő-
házi szolgálat stb. körül. Valószínű, hogy
Kussevits Tivadar bácsi tud olyan céget is,
ahol ilyen tanulékony házi nyul-tojasokat
kaphat a vasutas tenyésztés céljából.

Ne is vegyétek tréfának vasutas testvérek
ezt a dolgot. Gyorsan irjatok a nagyszívű nyul-
barát, azaz emberbarátnak, hogy küldje meg
azt a könyvet, amiből a házi nyulakat köttel-
tetik. Aztán ültessetek házi nyulakat? Hová?
Hát az ágyatok alá, kuckókba, a sifon tetején,
a láda fenekén, a háztetőkön, vagy a mű-
helyben, a mozdonyon, a vasuti kocsikban,
a laktanyákban, mert hiszen aki ismeri az
állapotokat, az tudja is, hogy egyéb helye-
tek erre a nemes célra nem igen kerül. A
házi nyul aztán úgy elszaporodik, hogy meg-
akasztja a forgalmat. A házi nyulak ellepik a
sineket, kisiklatják a vonatot és egyéb hasz-
nos mesterséggel igyekeznek szaporítani a
ti jövedelmeiteket, ami a házi nyul szaporá-
ságával fog egyenlő arányban növekedni

Az igaz, hogy akkor fel kell csapnotok
házi nyul kereskedőnek, járatok kell a hazai
és külföldi házi nyul piacokat, lesnetek a
börzét, hogy miként áll a házi nyul ára, de
hát ez mellékes. Az a fő, hogy Vajda Viktor
E. és Kussevits ur együttes eszméjét min-
denhol tenyész/hessük, ahová sinpár befut.

Most már elég a panaszkodásból. A vas-
utasokat megmentették a nyomoruságtól a
házi nyul-tenyésztés remek ideájával. Ha ez
nem válna be, a nyomoruság tovább tar-
tana, akkor majd előáll egy másik Kusse-
vits bácsi, aki kitalálja nektek a selyem-
bogár-tenyésztést. Akkor aztán rajta! —
szedjétek eperfa levelet, gubóztassatok, to-
jassátok a pilléket és selyem-életetek lesz.
Ha ez se sikerül, akkor egy harmadik Kus-
sevits bácsi azt tanácsolja, hogy szedjétek
székfü-virágot. Métermázsájáért 40 krajcárt
kaphattok a patikába. Az onnan hozott
pénztől meggyógyul a ti nyomoruságotok
és nem érzitek a létfenntartás szempontjából
rátok nehezédő drágaság súlyát.

Házi nyul, selyembogár, székfü-virág...
ezt mind a vasutasok felsegítésére teremtette
az uristen. Ugyan, munkástestvéreim, akar-
nátok-e még többet? Most már csak rajta!
A hivatalos felsőbbbség megmutatta az utat,
amelyen haladnotok kell és nektek hazafias
és emberbaráti kötelességeitek azt paran-
csolja, hogy teremtsétek meg mielőbb a
vasuti munkások házi nyul-tenyésztő, selyem-
termelő és székfüvirág-gyűjtő szent korona-
szövetségét.

Kussevits üzletvezető ur áldása és a házi-
nyulak szaporasága legyen veletek most és
mindörökké, ámen!

SZÖVETSÉGI ÜGYEK.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségének
hivatalos közleményei.

A Szövetség munkája.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségé-
nek munkája szép sikerrel halad előre a

megkezdett úton. Nyilvános gyűléseken
szerte az országban hirdetik a szövetség
eszméit és büszkén mondhatjuk, hogy az
elhintett magvak hamar megfogamzanak,
kikelnek, szökkennek és dus termést igér-
nek. Napról-napra, hétről-hétre erősödik a
tábor és maholnap már nem lesz olyan
hely, hol a vasut munkásainak körében a
szervezkedés zászlója diadalmasan ne lo-
bogna.

Éppen ez a bizonyosága annak, hogy a
Szövetség megalakítására, a szervezkedés-
ben rejlő erőre mily égetően szüksége volt
a vasuti munkásságnak. Ez mutatja azt,
hogy a munkások felismerték a helyes utat,
melyen haladniok kell a cél felé, melyről
letérniök egy pillanatra sem szabad.

És nem is térünk le. Haladunk az úton
és magunkkal visszük előre az elmaradot-
takat is, a gyöngéket, a kicsiny hitűeket,
hogy ne maradjanak el tőlünk, hogy a szer-
vezet erejétől megedzódjenek, hogy a csüg-
gedést a jövőben vetett rendületlen hitté
varázsoljuk át. Nem tartóztathat fel bennün-
ket se erőszak, se csalafintaság, mert a lo-
bogónkat felismerték a tőlünk messze élő
testvéreink és hatalmas csoportokban köze-
lednek felénk, hogy a szövetség kebelében
egygyé forrjunk, összeolvadjunk.

Munkástestvéreink! Nem szabad egy pil-
lanatra sem tévesztenünk szem elől, hogy
a munkásnak nincs más pártfogója, igazi
barátja, csak a munkás. Ha mindenki
egyetért, összefog, akkor a mi szövetségünk
oly hatalmas pártfogója lesz a közös ér-
dekeknek, hogy azoknak az ellenségeivel
könnyű lesz elbánni. Tehát magunk iránti
kötelességünk azt parancsolja, hogy ezt a
szövetséget erősítsük, mert ezzel magun-
kat tesszük harcképessé. A szervezetség
hatalmával kell kivivnunk mindazt, amit töl-
lünk a fukarság, a kizsákmányolás, a rosz-
akarat, a nemtörődömség elrabolt. Erősít-
sük tehát a szervezetségünket, hogy meg-
kaphassuk mindazt, ami a mienk.

A múlt vasárnap *Mezőtúron* és *Munkácsom*
alakítottak helyi csoportokat. Mindkét he-
lyen égető szükség volt arra, hogy a vasuti
munkások szervezkedjenek, hogy a maguk
szövetségében olyan támaszt nyerjenek,
amely nélkül a nyomoruság jármából nem
tudnának kimozdulni. A legközelebbi ala-
kuló gyűlések Csáktornyan, Orosházán, Csa-
lán, Nyiregyházán, Nagykárolyban és Szi-
széken fognak megtartatni.

Munkástársak! A szövetség munkáját ti
tehetitek áldásossá. Legyetek rajta, hogy az
legyen, hogy megmutathassuk ellenségeink-
nek: mienk lesz a jövő!

A múlt hét nyilvános és alakuló gyűlé-
seiről beérkezett tudósítások a következők:

Szombathely. A szombathelyi munkások helyi
csoportja f. hó 10-én gyűlést tartott Sopronban,
melyen a küldöttek **Modli János Máv., Krampe-
k Nándor és Urvald György** Dvasut munkás-
társak voltak.

A gyűlést a «Szőlőfürthöz» címzett vendéglőben
tartották meg. Képviselve voltak az s.-lövői, ágh-
falvai és kópházi munkások. A gyűlésen mintegy
50—60 déli vasuti munkás jelent meg.

Modli János munkástárs vázolta a helyzetet és
ismertette a Szövetség célját.

Krampek Nándor munkástárs az alapszabályo-
kat olvasta fel.

Végül **Modli János** buzdító beszédet intézett
az egybegyűltekhöz, amelyben a Szövetségünkhöz

való csatlakozásra szólította fel őket. Feltette a kérdést: hajlandók-e a Vasuti Munkások Országos Szövetségéhez csatlakozni, amire egyhangulag kimondták a csatlakozást.

A gyűlésen több mozdonyvezető és két raktármester is jelen volt, akik kijelentették, hogy szívből örülnek, hogy a munkások harcba lépnek helyzetük javításáért és ők is csatlakoznak a munkás Szövetséghez.

Nyiregyháza. Nyiregyházi munkástársaink e hó 10-én tartották nyilvános gyűlésüket, melyen a helyi csoport megalakításával és az országos Szövetséghez való csatlakozás eszméjével foglalkoztak.

A gyűlésen szép számban megjelentek Kiss Ferenc munkástársunk üdvözölte és felszólította, hogy elnököt és jegyzőt válasszanak Elnöknek Varga István (Nyiregyháza) és jegyzőnek Lakatos Miksa (Nyiregyháza) munkástársakat választották meg.

Csomor Gyula (Debrecen) munkástárs felszólítja a jelenlevőket, hogy lépjenek be a Vasuti Munkások Országos Szövetségébe. A raktári munkások azon tettét, hogy sztrájkba léptek, elítéli. Ha benne lettek volna a Szövetségbe, akkor nem lett volna szükség erre, akkor a bajon másként is segíthettek volna. A debreceni üzletvezetőség részben orvosolta is a bajt, amennyiben napibérüket 180 fillérről 2 koronára emelte föl. Ismerteti a Szövetség célját és az alapszabályokat. Felszólítja a munkásokat, hogy a Szövetségbe tagokul lépjenek be.

Gortva Péter munkástárs (Debrecen) ajánlja, hogy több tagu bizottságot válasszanak minden szolgálati ághól, amelynek az legyen a hivatása, hogy a Szövetség céljait elősegítse.

Klein Ferenc munkástárs a Szövetségbe való belépésre buzdítja a munkástársakat.

Az alakuló gyűlést a jövő vasárnapon tartják.

Mitrovica. Mitrovicai munkástársaink e hó 4-én tartott nyilvános gyűlésükön kimondták ki a Vasuti Munkások Országos Szövetséghez való csatlakozást és alakították meg a helyi csoportot.

Loncaric Károly munkástárs, mint kiküldött másfél óras beszédben adatokkal bizonyította a szervezkedés fontosságát és ismertette a vasuti munkások nyomorúságos helyzetét, melyen csak a szervezkedés hatalmas eszközével lehet és kell is javítani.

Korelnöknek a gyűlést egybehívó Takács Imre előmunkást és jegyzőnek Bognár András munkástársat választották meg.

Živič munkástárs, mint kiküldött horvát nyelven magyarázta meg a Szövetség célját és hasznát. Általános figyelem és tetszés mellett szolt a vasuti munkások különböző kategóriáinak közös érdekéről és kijelentette, hogy nem lesz addig nyugalom a vasuti munkások között, míg az akkordmunkát el nem törlik. (Éljenzés.)

A Szövetséghez való csatlakozás kimondása után megalakították a helyi csoportot és megválasztották annak vezetését D. Ohaki András elnök és pénztárnok, Bognár András ellenőr munkástársak személyében.

Nagybecskerek. Itteni munkástársaink folyó hó 10-én tartották meg alakuló közgyűlést, melyen a Vasuti Munkások Országos Szövetségéhez való csatlakozást kimondták és a helyi csoportot megalakították.

Köhler Károly munkástárs az egybehívók nevében üdvözölte a szép számban megjelenteket. Az eddigi vezetőség nevében megköszöni a bizalmat és felmentést kér. Elnöknek Végh Árpád, jegyzőnek Szántó Lajos munkástársakat ajánlja, akiket az alakuló gyűlés egyhangulag megválaszt.

Szántó Lajos munkástárs, mint központi kiküldött a Szövetség céljáról és hasznáról beszél.

Fürst Dezső munkástárs (Budapest) az alapszabályokat ismerteti.

Egyhangú lelkesedéssel kimondják az országos Szövetséghez való csatlakozást és a helyi csoport megalakítását. Az erre következő választásnak eredménye:

Elnök Köhler Károly, jegyző Feketics Ferenc, pénztárnok Machalek Ferenc, ellenőrök Ágoston Ede és Dummelding János. Bizalmiférfiak: Bartha János, Végh Árpád, Chwatlina István, Krach Károly, Herczog Mór, Fülöp András, Farkas István, Folk Jakab, Korpády Sándor és Tóth Márton. Póttagok: Ardélyan Bogdán és Nagy József.

Krach Károly és Fülöp András munkástársak a most megválasztott vezetőség támogatására kérik a tagokat.

A gyűlés az elnök köszönő szavai után lelkes hangulatban oszlott szét.

E zék. Az a lelkesedés, amely áthatja a vasuti munkásság ezreit, az a szikra, amely a vasuti munkásság szívében kigyujtotta a lelkesedés lángját, nem kerülhet el eszéki munkástársainkat sem.

Habár eddig még távol állottak a mozgalmunktól, nem ismerték céljainkat és azon küzdelmet, melyet a multban vívtunk és a jelenben is folytatunk, hisszük és reméljük, hogy a lefolyt gyűlésen elhangzott igazságok meg fogják tenni a kívánt hatást és ők is lelkes, kitartó és áldozatkész katonái lesznek a vasutas mozgalomnak.

Folyó hó 14-én a városi sörházban tartották meg eszéki munkástársaink első nyilvános gyűlésüket.

Szauder munkástárs, mint egybehívó üdvözölte a megjelenteket és ajánlatára elnöknek Mihelics György, a zágrábi központ küldötte lett megválasztva, aki átadta a szót Fürst Dezsőnek, a budapesti központi küldöttnék, aki 1 és fél óras beszédben általános figyelem között ismertette az egész mozgalom történetét.

Utána **Andrásovics Károly** zágrábi küldött az alapszabályokat olvasta fel, ezután megválasztották az ideiglenes vezetőséget.

A megválasztott vezetőség nevében **Szauder** munkástárs tett fogadalmat, hogy velünk együtt fognak küzdeni egy szebb jövőért.

Elnök zárszava után a gyűlés a legnagyobb rendben befejeződött.

Szeged. Szegedi munkástársaink f. hó 13 án este a Marki-féle vendéglőben megtartott értekezleten, melyen képviselve volt az állomás, a pályafentartás és a fűtőház, kimondták, hogy megalakítják a Vasuti Munkások Országos Szövetségének helyi csoportját.

A központi küldött, **Fürst Dezső** munkástárs ismertette a Szövetség és a szervezkedés célját. Felhivta a munkások figyelmét arra, hogy a végtelen nyomorból és elnyomatásból csak egy kivezető út van és ez a szervezkedés. Ismertette a raktári, szertári és állomási, továbbá a pályamunkások memorandumát, amely lényeges javulását jelentené a mai igazságtalan viszonyoknak. Figyelmezteti a munkásságot arra, hogy kérvényezéssel, hajlongással nem fogjuk tudni megvalósítani azokat a kívánásokat, melyeka vasuti munkásságot áthatják. Csak céltudatos, félelmet nem ismerő és folyton erősödő mozgalom képes gyökeres orvoslást nyújtani. Kérdésére, hogy kívánja-e a helyi csoport megalakítását, a jelenlevő munkásság egyhangulag és lelkesedéssel kimondotta, hogy csatlakozik a Vasuti Munkások Országos Szövetségéhez.

Ezután megválasztották a tisztikart. Elnök **Katoná Lajos**, jegyző **Katoná Ferenc**, pénztárnok **Csonka János**, ellenőrök **Dobó Imre** és **Eichoff Frigyes**, bizottsági tagok **Révész Mihály** és **Széplál Vince**.

A megalakulás 200 taggal történt. A megejtett választás után a központi kiküldött figyelmeztette még úgy a megválasztott tisztviselőket, mint a munkásságot, hogy egymást kölcsönösen támogassák a nehéz küzdelemben. Ezzel a gyűlés lelkes hangulatban szétoszlott.

Szeged-Rókus. Közel 300 munkástestvérünk él az itteni műhelyben, elzárva a világtól, nem ismerve azon eseményeket, melyek lejátszódtak az utóbbi időben a vasuti munkások történetében.

A lelkesedésnek éltető sugara azonban ide is behatott, felébresztve a piszkos, kék bluz alatt dobogó szívekben azon nemes érzelmeket, melyeket eddig az elnyomatás nem engedett napvilágra törni. Sejtelem támadt szívükben arról, hogy ők is oda tartoznak a szenvedő és küzdő népmilliókhoz. Keresték az utat, amely azok táborához vezet. Keresték és megtalálták.

Folyó hó 15-én este összejöttek értekezletre azok a műhelyi munkások, akik már megismerték egymást. Körülbelül ötvenen jelentek meg.

A központhoz küldött kérelmükre Fürst munkástársat küldték ki, aki lelkes szavakkal ismertette Szövetségünk hivatását. Felhivta a megjelenteket, hogy lépjenek ők is abba a táborba, mely a vasuti munkásság jogos törekvéseit irta zászla alá. A lelkesedés, mely szavai után keletkezett, bizonyíték arra, hogy Szeged-Rókus műhelymunkásai rövid idő alatt táborunk erejét fogják növelni.

A Szeged-rendezői, fűtőházi munkások szintén értekezletet tartottak, hogy megbeszéljék, mily utat válasszanak a rettenetes nyomorúságból való menekülésre. Nagy az elkeseredés közöttük s félt, hogy idő előtt ragadtatják magukat meggondolatlan lépésre. Fárasztó, nehéz szolgálat után 4—5 órai pihenőjük van. Keresetük ezzel szemben oly gyalázatos, hogy családjukkal egyetemben nyomorogniok kell. Ezenkívül a protekciós rendszer is uralkodik, mely a becsületes munkásból kiöli az ambíciót. Hiába fordulnak orvoslásért a főnökhöz, vagy bárhova, orvoslást nem nyernek sehol. Ma már belátják azt, hogy csakis a szervezkedés javít helyzetükön.

Be is léptek már valamennyien Szövetségünkbe. Kell, hogy ez a példa buzdításul szolgáljon az ország összes fűtőházi munkásainak.

Felszólítjuk azon előfizetőinket, kiknek lakhelyén még nem alakult meg a Vasuti Munkások Országos Szövetségének helyi csoportja, hogy ha belépni óhajtanak a Szövetségbe, az alanti belépési nyilatkozatot pontosan kitöltve és 5 filléres bélyeggel ellátva küldjék be címünkre.

Együttal beküldendő a 60 fillér beiratási- és 20 filléres tagdíj. Havi járulék az iparos, altiszt és hivatalnok karnak 1 korona, a napszámos és szolgai kinevezésbe levő kartársainknak 60 fillér.

A tagsági díjba bele van számítva a lap előfizetése is.

Alulírott a Vasuti Munkások Országos Szövetségébe belépek.

Unterfertigt der Landesverband der Eisenbahnarbeiter bei.

Kívánczó s borítékba teendő!

Név: — Name:	
Születési helye és éve: Geburtsort und Jahr:	
Foglalkozása és beosztási helye: Beschäftigung und Ort der Eintheilung:	
Szolgálatba lépés ideje (év, hó, nap): Dienst Eintritt (Jahr, Monat, Tag):	
Pontos lakcím: — Genaue Adresse:	
Melyik vasutas szaklapot szaklapot kívánja olvasni? (magyar, német, horvát) Welches Eisenbahner-Fachblatt wünschen Sie zu lesen? (ungarisch, deutsch, kroatisch)	

Kelt ..... 190 ..... hó ..... n.
Datum

(Aláírás. — Unterschrift.)

MEGJEGYZÉS: A beiratási díj 60 f, tagsági könyv 20 f; e járulékok előre fizetendők. — ANMERKUNG: Einschreibgebühr 60 Heller, Mitgliedsbuch 20 Heller; diese Beiträge sind im Vorhinein zu entrichten.

A ceglédi helyicsoport minden vasárnap, a Vasut-utcai Kaszás-féle vendéglőben este 7—9-ig összejövetelt tart, a tagok felvétele, panaszok elintézése és egyéb felvilágosítások megadása céljából.

A temesvári helyi csoport helyisége Józsefváros, Eötvös-utca «Három nyul» vendéglőben van. Hivatalos óra minden szombat este 7 órától.

A brassói helyi csoport minden hétfőn este 8—9 óráig a városi sörház helyiségében értekezletet tart.

Debrecen és vidéke összes vasuti alkalmazottait értesítjük, hogy szövetségi helyiségünket június hó 24-től a tagok rendelkezésére bocsátjuk. Ugyanitt minden irányban felvilágosítással szolgál a vezetőség. A Szövetség helyisége Dégenfeld-tér 2. sz. (Kenyérpiac), I. emelet, hátsó udvari részében van.

Sziszeken június hó 24-én nyilvános gyűlés lesz d. u. 3 órakor a Zrinyi-szállodában. Vasuti munkástársainkat felkérjük, hogy a nyilvános gyűlésen minél nagyobb számban jelenjenek meg.

Aradi helyi csoport minden kedden este a Pécsi ut 6. szám alatt levő Korona-vendéglőben este 7—9-ig hivatalos órát tart. Minden hó 18-án pedig rendes havi gyűlés tartatik.

A vezetőség.

LEVELEZÉS.

Keleti p. u. (A fűtőházi szénmunkások.) Nincs hivatal, nincs mesterség, szóval nem létezik az a munka, mely keservebb, izasztóbb volna a mienknél és ennek dacára mégis mi vagyunk azok, akik fárasztó munkánk gyümölcsét nem élvezhetjük. Keserves munka megfelelő bér nélkül, nyomor az általános jólét közepette — ez a mi sorsunk. Szabad ég alatt, folytonos életveszélyben töltjük el nehéz munkában 24 órai szolgálatunkat oly csekély bér mellett, hogy az éhező családunknak testi igényeit: az éhséget sem tudja kielégíteni, a falat kenyérre is kevés.

Ha meggondoljuk, hogy 15 munkásnak 90 gépet kell felszerelnie, szóval átlag 350 métermázsa szén kell egy-egy embernek kihányania és ha ezen kimerítő fizikai munkával szembeállítjuk ezt a nevetséges csekély bérünket, akkor látjuk a fehér rab-szolgát a maga teljes mivoltában. Szívesen dolgozunk, ha tudjuk, hogy van miért, szóval mi nemcsak munkát, hanem kenyeret is kérünk. És hogy ezt megkaphassuk, szervezkedjünk.

Józsefvárosi p. u. (A gyorsáruraktári munkások helyzete.) Ez a helyzet tökéletesen illusztrálja a Máv.-nál divó munkásnyuzási rendszert. A munkásnak itt 24 órai megszakítás nélküli munka után 24 óra szabadja van. Ebédidőre nem jut több néhány percnél. Így tehát a munkás itt két teljes órát ingyen dolgozik a milliomos vállalatnak. Akkordot csak most kaptak, még pedig három hónapra 80 fillértől 2-90 fillérig, míg azok az urak, akik itt legkevesebbet dolgoznak félénken 80—100 korona akkordot vágnak zsebre.

Mikor a nyugdíj-szabályzat életbe lépett, azt mondta a főnök ur, hogy a raktári munkások a II. osztályba lépjenek be, mert a keresetük százaléka rámegegy 360 fillérre is. Keserves csalódás lett ennek az ára.

Harmincöt embernek kellene dolgozni, azonban ebből van éjjeli és nappali ór és különleges munkára is elvonnak belőlük néhányat. Így tehát csak megfeszített erővel lehet dolgozni.

Új rendszer az is, hogy fizetéskor nem szabad a felváltásnak addig megtörténnie, míg a felváltók fel nem vették a fizetést. Így aztán a 24 órai szakadatlan szolgál-

latra még vagy másfél órát ráfizet a szegény munkás.

Itt az ideje, hogy ezek a visszaságok, ezek a munkakerő szípolozó állapotok megszűnjenek. Az egyedi utját a szervezkedésben látjuk.

Sátoraljaujl. y. (A raktári és kocsisztító munkások helyzete.) Ha pályázatot írnának ki arra, hogy milyen munkásnak van legrosszabb helyzete Magyarországon, a raktári és kocsisztító munkástársaink bizonyára az első helyet foglalnák el. Szinte hihetetlen, hogy milyen keveset törődnek nálunk a munkásokkal, különösen az államvasutaknál. E tekintetben is első helyet foglalnak el sátoraljaujhelyi munkástársaink, kiknek helyzetük nem hogy javulna, hanem rosszabb lesz. A munkaidő itt is, úgy a raktári, mint a kocsisztító munkásoknak *este 10—11 óráig tart*. Ha a munkarendszer ellen felszólalnak, a sátoraljaujhelyi állomásfőnök ur egyszerűen hátatfordít. A római pápát hamarabb lehet kicsalni a Vatikánból, mint az ujhelyi főnökkel egy munkástársunknak beszélni. Nagy ur ő, rettenetesen nagy ur, aki csak a saját előléptetését lesi, de a munkásaival vajmi keveset törődik. Ezt nevezik a zsirondisták szolidaritásnak, ebben az értelemben hiszik, hogy a munkásoknak egy asztalnál kell ülniök a hivatalnok urakkal. Semmivel sem lehetne ékeesebben bizonyítani a munkásoknak külön szervezkedését, mint azzal, hogy a főnök urak, kik teli szájjal hirdetik a zsirondista-szövetség dicsőségét, még a jogos követeléseinket is törölik. Sátoraljaujhelyen ezideig legalább a hosszú munkaidő ellenében kaptak a raktári munkások csekély akkord-illetményt, azonban most, dacára, hogy a munka nem kevesbedett, sőt szaporodott, *november óta egy fillér akkord illetményt sem kaptak*. Boldog egy állomás, ahol ilyen állomásfőnök ur intézkedhetik.

Nem különb a kocsisztító munkások helyzete sem, ott is reggel 3 órától este 9 óráig kell dolgozni, 80—90 kocsi porát, piszkát beszívni. Ha ezeknek az állapotoknak megszüntetésére izgatni kell, akkor igazán a vasuti munkások minden gondolkodás nélküli emberek. Ezek az állapotok izgatnak és nem a munkások. Jól lesz idejekorán gondoskodni, hogy a munkások türelmének fonala el ne szakadjon. Mert az állomásfőnök ur nem fog tisztítani kocsit, se a raktárban nem fog dolgozni.

Miskolcz. (A Szent-korona szövetség kerületi gyűlése.) Tartatott ez a gyűlés 1906 június 10-ikén délelőtt 9 órától déli 12 óráig. Megtartatott és több rendbeli dolog tárgyalta a lehető legtökéletesebb rendben és csendben, csupán annyi incidens történt, hogy a kerület kebelébe tartozó több pályafentartási, raktári, szertári és állomási munkás tagtárs «okvetetlenkedett». Ezer szerencse, hogy «okvetetlenkedésüket» nem személyes megjelenésükkel, hanem csupán egy memorandum beküldésével idézték elő, mely memorandumukban ugyanazon kívánságokkal állanak elő, mint a mi szövetségi tagjaink. A lefolyt kerületi gyűlés ugyan nem érdekelné bennünket, ha a gyűlés tárgyai közt fel nem merült volna a fentjelzett memorandum. E memorandum napirendre kerülésében az érdem a Vasuti Munkások Országos Szövetségeé, amelynek elismeréssel kell adoznunk azon ténykedésért, hogy akkor, amidőn a Szent-koronások még csak legutóljára a «fizetésrendezés» után böngészik elő a legutolsó sorban dolgozó munkástársaink kívánságait, addig mi már a mi körünk csoportosult pályafentartási stb. munkástársaink követeléseit írásba foglalva, küldöttségileg rendeltetési helyére juttattuk. Ennek csak örülnünk lehet. De sajnálattal kell lennünk azon munkástársainkkal szemben, kik mindezt idegenkednek tőlünk, azoktól, kikért tulajdonképpen lenniök kellene. Hiszen mi is munkások vagyunk és mi eddigelé minig és mindenben

előljártunk, és előbb jártunk eredmények elérésében is, mint a zsirondisták. Minden ténykedés, mely ily esetben végrehajtatik, munkával, fáradalmakkal és üldözésekkel jár, de ez nem volna baj. Csupán az az elszomorító, hogy azok, akiknek érdekében történik, még azzal sem tesznek velünk szemben cleget a kötelességüknek, hogy megérdemelt bizalmukkal megajándékoznának bennünket, olyképpen, hogy közénk állandának egytől-egyig. Csupán az a remény vigasztal, hogy a mi késik, nem mulik.

Vinkovce. (Piros csizmát Ruzicska urnak!) Az itteni fűtőházban a besugás divatozik nagyban és pedig sikerrel. A főmatador éppen a csunya tempóban Ruzicska Ferenc ideiglenes mozdonyfelvigyázó, aki valóságos spicli szolgálatokat teljesít a fűtőházi főnök számára, habár ennek talán semmi szüksége nincs a Ruzicska ur szolgálatára. Az árulkodásért ez az ur bizonyosan piros csizmát akar kiérdemelni. Ha Budapesten, a Teleky-téren kerülne ilyesmi, küldjék el neki a munkástársak, hátha veszít az árulkodási dühből.

Legutóbb két munkástársunkat büntetett a leghaszontalabb csekélységért. Az egyik Ritzl Márton géplakatos, a másik Jojczik Szaniszló fűtő, aki már 15 éve szolgálja a Máv.-ot. Az előbbit egy 8 filléres seprű miatt egy koronára, az utóbbit azért, mert bizonyos dolog elvégzéséért félre ment, 3 koronára büntették. Most már az eva szabadság-idejüknek ezzel befűtött a híres Ruzicska ur, Jojczik munkástársunkat levonátia a mozdonyról és a géptisztáshoz osztotta be, ahol minden nap két gépet kell tükör-fényesre megpucolnia, bekennie. Így tesz Ruzicska ur az ipari munkásokkal és várja a piros csizmát. Csak tessék gyorsan küldeni, mert már igazán tűrhetele az állapot. Sarkantyú is legyen rajta, hogyha a szél összeveri valamikor, annál szebben szóljon.

Azt meg a pécsi műhelyfőnök ur figyelmébe ajánljuk, hogy Vinkovcén a fűtőházban «az ipari munkásokkal a kazánkövet kapartatják». Napszámos munkát végeztetnek velük azért, mert ez a munka a pécsi műhelybe lesz elszámolva és így a vinkovcei fűtőház megtakarítja a napszámost. Az ipari munkások bőrén üzött gseftelest ismételtén a pécsi műhelyfőnök ur figyelmébe ajánljuk. A Ruzicska-féle garázdálkodó elemmel majd elbánik a szervezett munkásság maga is.

Nagykanizsa. (Munkás sora a Dv.-nál.) Hogy a milliókat jövedelmező Dv.-nál milyen a munkás sorsa, azt az alábbi példák bizonyítják: Öreg Sifkovics bátyánk — ha jól emlékszik — közel negyven éve van a Dv. szolgálatában. Kezdetben mint szénfelrakó, később mint kisegítő fűtő lett alkalmazva, 80 krajcár napibérral. Később, tán 15 évre, napi 85 krajcár bérrel. Így maradt 5 évig. Azután napi 90 krajcárja volt egész 1904. évig. Akkor megjavították a fizetésüket 20 fillérrel, melyet folyó évi május hó 1-éig élveztek. A jelzett hónapban megint javítottak az éhbérükön 20 fillérrel, melyet jelenleg is élveznek az öreg harcosok. Az öreg Sifkovics bácsi jelenleg mint géptisztító működik.

Bizony nem bírják már a nehéz munkát, de ha nem adják meg nekik a megélhetésre szükséges nyug-kegybért, kénytelenek tovább is a D. v. részvénytársaság urainak a jármát huzni mindaddig, míg egyszer holtan össze nem rognak. Vannak ilyen öreg harcosok nálunk tizenketten. Szívesen otthon maradnának, de élni kell, nekik pedig abból, amit kapnának, megélni teljes lehetetlenség.

Most is van reá példa, hogyan dobja el az öreg munkásokat az igazgatóság. **Baff György** munkástársunk szolgát légkevesebb 25—30 évet. Már kidűit a nehéz munka jármából és munkaképtelennek nyilvánították és most ki akarják dugni a szemét 13

korona havi illetménnyel. És most éljen meg belőle öt árvájával együtt a D. v.-nál töltött 25—30 évi igahuzás után. Ilyen a munkás sorsa nálunk.

Miskolc. (A kocsivizsgáló és vonatkisérő lakatosokhoz.) Kartársak! A Máv. minden szolgálati ágának alkalmazottai talpra állanak, hogy amidőn a Máv. történetében korszakot jelentő nagy reform munka, a fizetés rendezés szönyegre kerül, abban érdekeik, kívánságaik kellően nyerjenek kielégítést, a sérelmeik orvoslást. A tisztességes megélhetést nyújtó állapotokért szállanak síkra, tömörülnek, szervezkednek.

Nos, ha van ok a panaszra, ha van sürgős orvoslást igénylő sérelem, ha van szolgálati ág, melynél az állapotok tarthatatlanok, úgy a mi helyzetünk ezek között az első helyen áll.

Azt hisszük, ti előttek nem szükséges ezt lefesteni, hisz benne éltek, titeket süjtanak a visszasságok, ti vagytok éjjel-nappal, ünnep, vasárnap szolgálatban, titeket ér eső, hó, hideg, meleg egyaránt, ti, vonatkisérő lakatosok vagytok azok, akik egy hónapban 350 órát folytonos szolgálatban, 150 órát idegen helyen, laktanyában töltötök és nektek körülbelül 150 óra jut a honállomáson való pihenőül. Napokban kifejezve, a szolgálati idő 20 napot, a honállomási pihenő pedig 10 napot tesz ki. És mit kapunk ezért ellenértékül?! Olyan díjazást, melyből a mai viszonyok közt megélni lehetetlenség. Ennek aztán az a következménye, hogy le kell mondanunk a rendszeres táplálkozásról, melyet a mi idegő folytonos szolgálatunk megkövetelne, így aztán szervezetünk idő előtt összemorzsolódik, rokkanttá leszünk anélkül, hogy élünk volna. És bánásmódban is olyanban van részünk, hogy százszor negatkoztuk magunkat, hogy mesteriséget tanultunk.

Nem célunk, hogy e szűk keretben juttassuk kifejezésre panaszainkat, erre alkalmasabb módot kell keresnünk. Itt csak arra szorítkozunk, hogy felszólítunk benneteket, hogy ha akarjátok, hogy helyzetünkön javíttassék, hogy előképzettségünknek és a teljesített szolgálatnak megfelelő bánásmódban és díjazásban legyen részünk a jövőben, hogy mirőlünk is történjen méltó gondoskodás a fizetés rendezés keretében, mely a minisztériumban van már tárgyalás alatt s mindenkiről van szó benne, csak mirőlünk, v. k. lakatosokról nincs s ezzel egyidejűleg sérelmeink orvoslást nyerjenek, szóval, ha élni akartok, akkor sorakozzatok mellénk, tömörüljünk mi is, hogy panaszainkat, kívánságainkat egyöntetűen adhassuk elő illetékes helyen. És hisszük, ha a Máv. összes kocsivizsgáló és vonatkisérő lakatosok ajkáról fog elhangzani a kívánság, akkor nem fognak elzárkózni a teljesítése elől. Mert az intézet nem kívánhatja azt, hogy amíg mi testestől-lelkestől az intézetét vagyunk, erőnk, tudásunk, minden percünk az intézeté; addig mi és családunk nélkülözéseben élünk.

Ismételve felszólítunk benneteket a tömörülésre, mert a mi kívánságainkat, panaszainkat csak mi adhatjuk elő, akkor egy szebb jövő hajnala fog ránk virradni.

Tartsatok értekezleteket, állítsatok össze kívánságaitokat, válasszatok 2—3 embert közületek, kik majd ezen írásba foglalt kívánságokat egy, Budapesten tartandó országos értekezletre elhozva, ott, ezeknek az alapján közös memorandumot fogunk kidolgozni.

Azt, hogy mit foglaljatok írásba, hogy mi képezze kívánságaitokat, azt hisszük nem kell nektek felsorolni, az mindnyájuk lelkében él. Különbözően a memorandum tervezet, melyet mi kidolgoztunk, rövidesen közölni fogjuk e lap hasábján.

Végül arra kérünk benneteket: **lépjetek be a Vasuti munkások országos szövetségébe,** hogy meglegyen közöttünk a folytonos kapcsolat, az érintkezés a lap révén, melyet a szövetség tagjai díjtalanul kapnak. Amennyi-

ben itten fogjuk közzétenni az értesítéseket, az országos értekezlet helyét és idejét.

Egyebekben pedig észrevételeket, javaslatokat vagy e lap útján, vagy közvetlenül juttassátok hozzánk.

Föl tehát a munkára! Egy szebb jövő hajnala int felénk.

Miskolc, 1906 június hó.

Kartársi üdvözléssel

a M. kir. államvasutak miskolci kocsivizsgáló, vizsgáló- és vonatkisérő lakatosai:

(Tizennyolc aláírás.)

Nagykanizsa. (Fejes ur és társa) Az itteni fűtőházi irodában van egy Fejes nevű hivatalnok, aki méltán megérdemli, hogy neve e sorok élére kerüljön. Ebben a jeles firmában megvan az a jóindulat, hogy a szervezett munkások mozdatát úgy lest, mint a macska az egeret. De lesi ám azt is, hogy a Sörgyári vendéglőben ki fizet neki egy pohár sört vagy egy cigarettát és azért az egy pohár sörért vagy cigarettáért hordja ki a híreket és viszont, amit kint hall, azt meg beviszi. A külseje nem igen különb a belsejénél. Jó lesz, ha egy kissé meghuzza magát és nem a szervezett munkások elleni merényletekkel akar magának piros csizmát szerezni, amire ugyan nagy szüksége volna.

Az ő társa, aki szintén díszbe a hivatalnoki karnak, Klein Ignác névre hallgat. Nem tudjuk mihez ért, de pompás uzsorás lehetett volna belőle, mert ugyancsak érti a nyuzást a munkásokkal szemben. A protekciósági hajlamairól nem is szólnunk, pedig ezt is igen jól érti ám. De hogy jó lesz ezzel alább hagyni, azt jó lélekkel ajánljuk ennek a jeles urnak, mert különben sok minden nyilvánosságra kerül és az olyan finom lelkű ember, mint Klein Ignác ur, aki úgy szereti a csirkét, libát, kacsát, hogy senki jobban, igen keserves emlékeket köszönhet majd ezeknek a jó falatoknak.

Budapest, Déli vasut. (A zsirondisták bohóca.) Ilyen is van a Déli vasútnál. Ugy hívják, hogy Danisics ur. A foglalkozására nézve raktármester és nagy barátja az alkoholnak, amit csak akkor vet meg, mikor nincs. Elseje körül meg-megkerül és ilyenkor Danisics urat állandóan figyelik, hogy ugyan szolgálatban van-e, vagy korcsmában? Az alkohol mellett nagy barátja a zsirondista szövetségnek is. Azt szeretné, ha minden keze ügyébe eső munkás felülne az ő tértitgető szavainak és belépne a zsirondisták eklézsiájába. Néhány lágyfejű munkás már lépre ment és ez a siker egészen megbolondította Danisics urat. Most már azt hiszi, hogy ő valóságos apostol. De a hiveivel se megy sokra, mert ezek is visszaretentek a zsirondistáktól és megfogadták, hogy nem lépnek be sehová. Most Danisics ur azon fantáziál, hogy gyűlést fog tartani a munkásokkal. Persze, ez se sok reménnyel kecsegteti Danisics urat és mérgeben árulkozik. Ilyen bohóca van a zsirondistáknak a déli vasut itteni raktáránál.

VEGYES.

MULATSÁG.

A Máv. keleti kocsiműhely és műszaki kocsihivatal «Visszhang» dalköre 1906 július hó 1-én, Péczelen, az India telepen létező India vendéglőben jól összeállított műsorral és táncsal egybekötött nagy nyári ünnepélyt rendez. A dalkör vezetősége nagy megfontolással készíti elő e nagy ünnepélyt már annál is inkább, mivel első eset a keleti kocsiműhelyben az, hogy az ott dolgozó munkástársaink a fővárostól távolabb eső helyre rendeznek kirándulást, amely alkalommal minden tekintetben ki akarja érdemelni a részt vevő közönség meglegedését.

Felülfizetések. A Vasuti Munkások Országos Szövetségének szolnoki helyi csoportja javára rendezett júniálison felülfizettek: Györbörő Sándor 20 f, Körösi Lajos 20 f, Herczeg Gyula 60 f, Nohl Rezső 20 f, Sziebig Antal 40 f, Rónai Oszkár, ifj. Porga István, Pusz Nándor, Szabó István 20—20 f, Geiger Ede 80 f, Hetey Béla, Szabó József, Török József, Szabó József 20—20 f, Holczér Adolf 1 k,

Györffy Endre 40 f, Serván József 20 f, Vattyé Frigyes 40 f, ifj. Polgár Géza, Kardos Bertalan, Ács József, Török Sándor, Zöld Imre, Kanya Lajos, Csekő Árpád, Golmann Mihály, Weiner Antal, Toperczer Emil, Zsigmond József, Wootsch Gyula, Fischer Samu, Bökönyi N., Ulrich Gyula, Ermesz András, Szerb József 20—20 f, Dvoracsek 60 f, Geéczy József 20 f, Bömann Gáspár 20 f, Fraunhoffer Frigyes 60 f, N. N. 40 f, Herédy János 40 f, Hugyecz Ferenc 60 f, Zlerler Károly 20 f, Mátyásfy Gerő 140 f, id. Saál József 40 f, ifj. Hoffer Lajos 40 f, Esch Jakab 40 f, Ulrich Márton 20 f, Fülöp Gábor 40 f, Csupics István 20 f, Pischl Károly 20 f, Bálint Gyula 40 f, Radosicz Miklós 3 k, Böhm Adolf 3 k, ifj. Saál József 40 f, Anderkó Emma 20 f, Rónai János 40 f, Bakóczy Mihály 1 k, Hoffmann Ferenc 20, Grósz Gusztáv 60 f, Nagy Ferenc 40 f, Kiss Lukács 60 f, Petrisény Kálmán 60 f, Gosztonyi Gyula 40 f, özv. Szerbeszko Józsefné 30 f, Szűcs Lajos, Gyulai Sándor, Varga György, Holczér Mari, Gyulai József 20—20 f, Halbauer Antal 120 f, Glenk Vilmos 20 f, Kiss András 80 f, Jäger Alajos 40, Tóth Mihály 40 f, Szermek Mátyás 40 f, Maurer Lajos 20 f, Török István 20 f, Nagy Kálmán 20 f, Nagy Lajos 60 f, Szeidhoffer N. 20 f, Papp Gyula 40 f, N. N. 40 f, Szöcs 120 k, Wirth N. 80 f, Fiala Károly 1 k, Herendi János 20 f, ifj. Murár János 60 f, Molnár Mihály 20 f, Polonyi M. 20 f, Farkas János 40 f, Torma Antal 20 f, Hider Sándor 20 f, Paulusz Ferencné 20 f, Főző József 120 k, Jancsó Ernő 3 k, Pál Géza 1 k, összesen 4470 k. Összes bevétel 48540 k, összes kiadás 25840 k, tiszta jövedelem 22696 k. A rendezőség ezután mond köszönetet mindazoknak, kik a mulatóság sikere érdekében közreműködtek.

Köszönetnyilvánítás. Hálás köszönetemet nyílvanítom mindazon munkástársaimnak, kik részemre gyűjtött 111 korona 80 fillér adományhoz hozzájárultak.

Szolnok, 1906 jun. 8.

Puskás Géza.

Köszönetnyilvánítás. Alólirott, ki hosszabb idő óta betegségben szenvedtem, a részemre adakozott 117 korona 10 fillér segélyért, mindazoknak, akik adakoztak, valamint akik a gyűjtéssel fáradoztak, hálás köszönetem nyílvanítom. Slatka József, Szolnok, 1906 jun. 5. bognár.

A Szövetség-alap javára

ujabban a következő adományok gyűltekegybe:

Istvánfelki műhely V. oszt. gyűjtése: Zárits Miklós 1 k, Lakatos Sándor 1 k, Szüle Mihály 1 k, Ketykó Béla 60 f, Zgurszky János 150 k, Petrovsky Antal 60 f, Varga András 1 k, Raszl Ferenc 1 k, Lócsey Gyula 1 k, Benczédi Sándor Sándor 40 f, Raduly Lajos 1 k, Péter András 40 f, Zörgő János 1 k, Horánszky Sámuel 1 k, Batori Benő 60 f, Strom Fülöp 60 f, Kolozsvári Ferenc 1 k, Szabó Lajos 1 k. Összesen 1470 k.

Brassói fűtőházi munkások önkéntes adománya: Bugnár Sándor 1 k, Bardócz János 50 f, Bihari Mihály 50 f, Alóld Lajos 50 f, Kiss Gyula 50 f, Kikombán Miklós 40 f, Cziczai György 40 f, Lakkancsek Lajos 40 f, Varró Mihály 40 f, Brinzei Szilárd 40 f, Széll Gyula 30 f, Püzi András 30 f, Dankó József 30 f, Mészáros János 30 f, Hursán Mihály 50 f, Ilyés Ferenc 50 f, Fehér János 30 f, Deák Ferenc 1 k, Páll András 40 f, Tanna József 50 f, Ilkei József 40 f, Csururlya Imre 50 f, Furnika Ilie 40 f, Szentpáli János 40 f, Székely József 40 f, Bartha József 40 f, Györfi Miklós 40 f, Imre János 30 f, Jóna Pál 20 f, Papp István 20 f. Összesen 13 k.

INNEN-ONNAN.

Hogy gyilkolják a vasutasokat? Hogy mennyire becsülik a vasútnál az emberéletet, azt ékesen bizonyítja az a vérlázító eset, mely nemrég történt Tarvisban (Ausztria). Orasch Péter vasuti főkonduktor május 27-én reggel 5 óra 57 perckor kezdte meg napi szolgálatát Villachban s szakadatlanul szolgálatban állott este 11 óra 2 perccig, tehát — hozzászámítva azt az órát, melyen át előzőleg, mint vonatvezető működött —

